

De ce avem sarbatori ? Probabil pentru a opri timpul, pentru a nu uita ca dincolo de materie exista cele „21 de grame” numite suflet , pe care, in valtoarea treburilor cotidiene, uitam sa il hranim. Pentru a ne aminti de unde VENIM, dar mai ales incotro ne indreptam, pentru a ne aminti ca dincolo de MAREA INTALNIRE de ACOLO, cand deja totul va fi prea tarziu, avem sansa INTALNIRII de AICI, unde, inca este devreme.

Acum aproape doua mii de ani, batranul Simeon si prin el intreaga umanitate avea sansa de a-L vedea si de a-L intampina pe Pruncul Iisus, inainte de intrarea in Biserica. A fost intalnirea omului cu Dumnezeu, ce a smuls marturia, ce s-a propagat, pe orizontala, catre toate colturile pamantului si pe verticala, strabatand veacurile pana la noi : "Acum slobozeste (elibereaza) pe robul Tau, Stapane, dupa cuvantul Tau, in pace, ca vazura ochi mei mantuirea Ta, pe care ai gatit-o inaintea fetei tuturor popoarelor, lumina spre descoperirea neamurilor si slava poporului Tau, Israel" (Luca 2, 29-32).

Dincolo de alte semnificatii, sarbatoarea de azi reprezinta poate cea mai evidenta invitatie la o reintalnire a fiecaruia dintre noi cu Dumnezeu, chiar daca, astazi, rolurile par a se fi inversat, Dumnezeu fiind nevoit sa taie calea omului pentru a-i smulge acestuia un moment al regasirii .

In vremea aceea, Simeon a asteptat intalnirea cu Dumnezeu 300 de ani si s-a cutremurat de bucuria tainei ce o traia, astazi, Dumnezeu a ajuns sa se "cutremure" de taina clipei in care omul se mai gandeste si la El, chiar daca, dupa cuvintele parintelui Teofil Paraian "noi suntem mai avantajati decat dreptul Simeon, pentru ca putem sa-L primim pe Hristos in fiinta noastra si sa-L purtam in noi nu numai cateva clipe, ci o viata intreaga si chiar o vesnicie intreaga"

George Grigoriu